

[Undervisningsministeren]

år har taget for at forøge antallet af lære- og praktikpladserne og i det hele taget udbygge de erhvervsfaglige uddannelser. Det må derfor være rimeligt, at resultaterne af disse seneste initiativer får lov at aftegne sig, for der overvejes andre eventuelle muligheder for at give de unge den nødvendige praktiske uddannelse.

Jeg vil godt til slut sige, at jeg betragter praktikpladsproblemet som et af de allervorligste problemer inden for uddannelsesområdet, og ikke mindst på den baggrund er det med megen glæde, jeg konstaterer de holdninger, der nu er ved at tone frem både på det offentlige og det private arbejdsmarked. Det private arbejdsmarked og erhvervslivet erkender også nu for alvor deres medansvar for, at der kan gives en faglig uddannelse. Man kan ikke lave den efter min vurdering rigtige og rimelige kombination af en teoretisk og en praktisk uddannelse, som vores erhvervsfaglige uddannelser er, hvis arbejdsgiverne ikke vil erkende deres medansvar gennem at stille praktikpladser til rådighed. Jeg synes, det er overordentlig glædeligt, at de nu er gået ind i arbejdet og har givet tilsagn om at ville stille 7.000 uddannelsespladser til rådighed i indeværende år.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Inden vi går videre til forhandlingen, skal jeg gøre opmærksom på, at taletiden efter aftale er fastsat til for ordførere 10 minutter i første omgang og 5 minutter i anden omgang.

Forhandling

Ebba Strange (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen, som jeg synes det var nyttigt vi fik. Jeg har selvfølgelig nogle spørgsmål at knytte til den, dels spørgsmålet, om dette nu er nok, om det sikrer praktikpladser til alle EFG-elever, eller det stadig væk kun er en del af EFG-eleverne, der får praktikpladser på denne måde, dels spørgsmålet om, hvad regeringen har i baghånden, hvis nu denne aftale ikke overholdes. Det sidste kan det vel nok være svært for en regering at afsløre, det vil jeg indrømme; det første spørgsmål vil jeg derimod gerne have uddybet lidt af ministeren i anden omgang, og det vil jeg, fordi vi jo ved, at der foruden de 28.000, der afslutter

deres EFG-uddannelse her til sommer, og som skal ud at efterspørge praktikpladser, går en hel del og venter i forvejen. Jeg kan godt være lidt usikker på, hvor stort det samlede tal egentlig er. Den seneste opgørelse, vi har fået i folketingets uddannelsesudvalg, er en opgørelse over praktikpladssituationen pr. 1. februar 1981, og da ventede 3.700 unge på en praktikplads, dvs. 15 pct. af de EFG-elever, der var.

Undersøgelsen viser også, at foruden de 3.700 var der 4.500, som ikke ønskede at fortsætte deres EFG-uddannelse, og den gruppe bør vi vel på et eller andet tidspunkt også interessere os for. Jeg kunne godt forestille mig, at når disse unge ikke efterspørger en praktikplads, er det, fordi de kender kampens vilkår, den kamp, jeg snakkede om i min begrundelse, og derfor opgiver på forhånd, fordi de regner med at blive tabere. Jeg kender selv eksempler på unge mennesker, der har været 30-40 steder henne at spørge efter en praktikplads, og når nogle af veninderne hører om det, giver de op. Så siger de: nej, det er også lige meget, nu har jeg fået 1 år på handelsskolen, så må det så være nok, så må jeg klare mig med det.

Det er jo karakteristisk, at fordelingen af dem, der venter, er sådan, at flertallet af dem, der kommer fra de tekniske skoler, kommer fra Jern og Metal og Bygge og Anlæg, og den helt store gruppe af dem, der venter, kommer fra HK-området. På HK-området er der i den undersøgelse, jeg henviser til, 2.800, der går og venter og gerne vil have en plads, og 3.800, som enten har sagt, at de ikke er interesseret, eller simpelt hen ikke har oplyst, hvad de mener om sagen.

Vi kender også konsfordelingen på dette mønster. Vi ved, at der inden for alle områder er væsentlig flere piger end drenge, en tredjedel, en fjerdedel, dobbelt så mange, der ikke ønsker at få en praktikplads, og vi ved, at det er den samme fordeling blandt dem, der får og ikke får. Selv inden for et område som HK-området og serviceområdet – begge udprægede pigeområder – er der væsentlig flere piger, der falder fra, end der er drenge, så problemet er meget stort, og der er i hvert fald brug for flere end de 10.000 pladser, som ministeren nu har lovet os at skaffe.

Så vil jeg godt sige, at jeg synes naturligvis, det er godt, at der er indgået en aftale mellem arbejdsgivere og arbejdere på det